

ILLUSTRATIE HAJO

De digitale nomade is eigenlijk een fiscale nomade

Als de historische wijken in Portugal verworden tot moderne expatkolonies door de buitenlandse digitale nomade, is dat op de korte termijn een last voor de lokale bevolking, maar uiteindelijk goed voor de economie van het land. Lokale ondernemers passen hun prijzen aan, aan de levensstandaard van de expat. Prijzen die niet te betalen zijn voor de lokale bevolking. De inkomsten van de lokale ondernemers komen wel ten goede aan zijn familie, zijn leveranciers, zijn leefomgeving en niet te vergeten de schatkist via belastingheffing. Langzaam, maar zeker zal het gemiddeld inkomen stijgen. Zo werkt het in ontwikkelingslanden en zo werkt het ook in NL met zijn hoog opgeleide en goedbetaalde buitenlandse werknemers. Maar wat Ramon Stoppelenburg in zijn opinie (14/11) niet meldt, is dat de

digitale nomade eigenlijk een fiscale nomade is. Portugal heeft een inkomstenbelastingtarief, dat gemiddeld gezien lager is dan in Nederland en dat is zeker lager dan die van de VS. En het kan nog gekker. Het beloofde land voor de fiscale nomade is Bulgarije, met een 'flatrate' van 10 procent. Daar kan je mee thuiskomen. O ja, thuis is dan niet meer Nederland. Want van twee walletjes eten is er dan niet meer bij. Daarbij moet je van goede huize komen om de belastinginspecteur in Nederland te overtuigen, dat je Nederland hebt ingewisseld voor Bulgarije. Dat lukt niet altijd. Als Portugal en andere lage tarief landen hun historische volkswijken willen behouden, dat moeten zij de belastingentarieven verhogen. Maar dat kan hetzelfde zijn als vloeken in de kerk.

Ricky Turpijn Den Haag